

Traditional Only

ב בשבת יום לחודש שנת חמשת אלפים ושבע מאות
 לבריאת עולם למנין שאנו מניין כאן

אמר לה לה להדא איך החתן

הוי לי לאנתו כדת משה וישראל

ואנא אפלה ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלאחין
 ומוקדין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי מהר זוזי

ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל דחזי ליכי

ארעא וצביאת מרת דא והות ליה לאנתו ודן גדוניא דהנעלת

ליה מבי בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטיין במאני דלבושא בשימושי דירה

ובשימושא דערסא הכל קבל עליו חתן דנן ב זקוקים כסף

צרוף וצבי חתן דנן והוסיף לה מן דיליה עוד זקוקים כסף צרוף

אחרים כנגדן סך הכל זקוקים כסף צרוף וכך אמר חתן דנן

אחריות שטר כתובתא דא גדוניא דן ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי

להתפרע מן כל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד

אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין

וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא גדוניא דן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן

גלימא דעל כתפאי בחיי ובתר חיי מן יומא דנן ולעלם ואחריות שטר כתובתא

דא גדוניא דן ותוספתא דא קבל עליו חתן דנן כחומר כל שטרי

כתובות ותוספתות דנהגין בבנת ישראל העשויין כתיקון חכמינו זכרונם לברכה

דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי ורנינא מן

חתן דנן למרת דא

על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקניא ביה. והכל שריר וקים.

נאום _____ עד

נאום _____ עד

